

Forfatter: Rist, Johan Georg

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Rist, Johan Georg (1814-10-19)

Citation: Rist, Johan Georg: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Rist, Johan Georg (1814-10-19)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 530. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000157.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

54.

Flatbeck 19. Oktbr. 1814.

Fra

Greheimelegationsraad J. G. Hist til C. A.

Allerliøstærede.

Det er med den smerteligste Følelse, jeg tager Pennen for at besvare det Brev, De har villet bæere mig med under 26. Juli. Omstændighederne er nu saaledes forandrede, at jeg rent ud tør sige Dem min Mening angaaende dets Indhold. De har bevist mig en Tillid, som har inderlig rørt mig, som jeg altid vil være taknemmelig for, fordi jeg føler, at jeg er den ikke uværdig. Omendskjønt ingen Nordmand, har jeg følt for Norges Sag, som De og som hver god dansk, ja, som liver retskaffen Mand i Enropa.

Denne Sag syntes mig at være Frihedens og Retfærdighedens Sag, dens Udfald dømnier over Europas fremtidige Skjæbne.

Med Sorg og Urolighed har jeg fulgt Udviklingen af denne Begivenhed, og ingen, det maa De tro, har taget mere levende Del i denne ædle og værdige Prins Christians Anstrengelser end jeg

s. 531 For længe siden har jeg havt den Lykke at nærme mig ham, og han har gjort paa mig et Indtryk, som lod mig lykønske Fædrelandet og mig, at han var bestemt at blive vor gode Konges tro Arving.

At denne Prins erindrede mig', at han tænkte fordelagtig om mig, var mere end jeg nogensinde turde vente eller haabe.

At De, ædle Mand, vilde kaste Øinene paa mig for at fremme Norges Vel paa en vigtig Post var ligesaa smigrende for mig, som det var mig umuligt at indgaa i Deres Hensigter. Grunden dertil maa indlyse hver Hædersmand, og med Deres levende Følelse for Ære og Pligt kan De ikke andet end bifalde den.

Norges Uafhængighed var i aabenbar Strid med Danmarks Vel, ja, med dens Tilværelse og med Kongens politiske Stilling.

Det er uvedkommende at undersøge, ved hvilken Forvikling af beklagelige Omstændigheder og af den fæleste Politik det var saa, men saaledes stod Tingen. Jeg er Kongens Undersaat ja — jeg har aldrig ophørt at være Kongens Embedsmand.

Efter et halvt Aars Retræt med Vartpenge blev jeg i forrige Vinter kaldt til Kiel for at indtræde som Medlem i den til Hertugdømmernes Igjenmodtagelse nedsatte Kommission, og ikke længe havde denne Kommission ophørt, da jeg erholdt Befaling at begive mig med et særskilt kongeligt Ærinde til Paris, hvorhen jeg i nogle Dage afreiser.

De holdt mig for aldeles nafhængig, og jeg ydede Dem min. varmeste Tak for Deres uindskrænkede Tillid, medens Pligten maatte forbyde mig at følge Deres Indbydelse, om jeg end havde været villig at tilsidesætte Forsigtighedens Raad i et Øieblik, hvor Misforholdet imellem Øiemedet og Midlerne allerede aabenbarede sig i Norges Anliggender.

Uretfærdighedens Verk vil da snart være fuldfert! Uendelig rødsomme Følger viser sig i Fremtiden. Er det da forgjæves at gjøre Ønsker for et Folk, som er bleven et Offer, mindre for fremmed Overmagt end for indvortes Uoverensstemmelse, saa bliver ikke andet tilbage end at gjøre disse Ønsker for de enkelte, som af rene Drivefjær har opofret sig for deres Fædreland og Samvittighed.

s. 532 Skulde mit Ønske endnu engang at møde Dem i Verden blive opfyldt, saa vil det være fra min Side med den Tillid, som den oprigtigste Høiagtelse og den varmeste Hengivenhed fremdriver hos

Deres aerbødigste

Rist.

Som Svar paa en fra Lord Grey modtagen Forespørgsel sender C. A. ham d. 22. Oktbr. et langt, politisk Brev, hvis Indhold tildels er kjendt fra de øvrige Skrivelser i denne Bog. Hvad der vedrører Norge skal nu meddeles ordret: